

Anke van Haften: 'Goede kanker bestaat niet!' Een realistisch verhaal over schildklierkanker. Zorgindruk reeks, uitgeverij de Graaf, 2014. ISBN 9789077024478 (Schildklierkanker/ Kanker/ED/1) Zie ook: www.uitgeverijdegraaf.nl en <http://www.ankevanhaften.nl/>

Soort boek/ziekte/stijl:

Egodocument van 111 pagina's, columns, waarin Anke van Haften toelicht hoe bij haar in 2012 schildklierkanker werd ontdekt, hoe zij daarvoor behandeld werd en hoe haar leven en dat van haar gezin hierdoor beïnvloed werd.

Toen ze de diagnose schildklierkanker had gekregen hield Anke van Haften een jaar lang een dagboek bij, waarvan in 2014 een wekelijkse column op de website van SON (Schildklier Organisatie Nederland) werd gezet. Deze columns zijn in dit boek gebundeld.

Met de titel verwijst Anke naar, zoals ze het zelf formuleert (<http://www.ankevanhaften.nl/>): "Soms sta je versteld wat mensen allemaal kunnen uitkramen. Is dat uit onnozelheid, onwetendheid of gewoon omdat ze zich geen houding weten te geven als het gaat om een ziekte als kanker? Ik prent mezelf in dat het goed bedoeld is, maar een knagend gevoel blijft achter. 'Gelukkig heb je de goede kanker' klinkt nog na in mijn hoofd. Goede kanker? Bestaat die dan?"

Van Haften gaat in het boek ook in op de gang door de medische wereld, fijne en minder goede ervaringen, hoe zij ermee omging, hoe de omgeving reageerde en hoe ze weer aan het werk ging. Gedurende deze periode stierf plotseling ook nog haar moeder. Het maakte dat ze dit niet meteen goed kon verwerken, omdat ze ook bezig was met verwerken van haar eigen ziekte, zorgen dat ze de juiste behandelingen zou krijgen en ondergaan. Van Haften licht deze behandelingen toe, haar operaties, de behandelingen met radioactieve stoffen hoe ze bijvoorbeeld daarna 'lichtgevende urine' plaste, welke bijwerkingen ze had en wat ze moeilijk vond. Ze beschrijft ook het verschil in reacties vanuit de omgeving en hoe haar man de rots in de branding bleef.

Over de schrijfster:

Anke van Son is getrouwd en moeder van een tweeling. Ze kreeg in april 2012 de diagnose schildklierkanker en werkte in 2013 mee aan het boek *Gezichten achter schildklierkanker*. Ze zet zich in voor de schildklierkanker patiënten heeft een passie voor zingen en Disney. Schrijven is uitgegroeid tot meer dan een hobby.

Anke: 'Op de website van de SON schreef ik vanaf 1 januari 2014 wekelijks een column. Iedere woensdag een nieuwe. Een vervolgreeks over de diagnose schildklierkanker tot ongeveer een jaar later. Een zeer persoonlijk beeld van hoe het kan lopen met deze kanker. Wat het met je doet, hoe mensen om je heen kunnen reageren, hoe je verliest, maar ook hoe je wint. Geschreven vanuit mezelf. (...) Omdat schrijven zowel therapeutisch werkt als verslavend ben ik blijven schrijven. Nieuwe blogs zijn te vinden op deze website onder het kopje blogs.' Zie ook: <http://www.ankevanhaften.nl/blogs-2/>

Wat viel op:

-Natuurlijk waarom de schrijfster haar boek de titel *Goede kanker bestaat niet!* heeft gegeven: omdat duidelijk moet zijn dat het begrip 'goede kanker' uit het vocabulaire moet worden geschrapt. " Zoals ze in het boek en op haar website toelicht: 'Zo'n beetje de eerste woorden die ik te horen kreeg waren: Je hebt geluk! Van alle

kankers kun je het beste deze hebben. (...) Iets later kreeg ik vaak te horen: " Oh wat jij hebt stelt wezenlijk niet zo veel voor.. je hebt de "Goede" kanker!". Wat men erbij vergat was dat je bij schildklierkanker na de kanker levenslang vast zit aan een chronische ziekte. Leven zonder schildklier betekent, je leven lang schildklierhormoon slikken, klachten als moeheid, depressie, spier en gewrichtspijnen, obstipatie, (lichaam)temperatuur problemen, haar uitval, droge huid, afbrokkelen van nagels hormoonschommelingen behoren voor veel mensen tot de orde van de dag.'

-De goede en slechte ervaringen binnen de zorg die worden beschreven, wat steun gaf, hoe en waarom ze vrienden won en verloor. Bijvoorbeeld wat met haar deed dat een operatie werd uitgesteld, terwijl daar weinig over werd gecommuniceerd (zie citaat).

Citaten:

Pag.33: 'Ik heb van twaalf uur 's nachts tot half vier in de volgende middag geen druppel vocht meer gehad. Uitgedroogd en moet van alles de afgelopen maanden, stort ik in. Geen enkele keer is er iemand bij me geweest om te vertellen dat de operatie voor mij uitliep of om te kijken of alles wel goed ging.'

Pag.54: 'Hoewel ik gewoon in de nabijheid van mensen mag zijn buiten een straal van een meter, merk ik dat mensen het eng vinden. Anders dan na mijn operaties, komt er nu niemand. Het is alsof ik ook besmettelijk ben door de telefoon. Ik wijt het aan het onbekende. Ik voel me een soort van paria, een outcast en ik hoop dat dit gauw voorbij gaat.'

Pag.85: 'Tussen het herstellen en de hersenkronkels ben ik jarig. Dit jaar voelt dat jarig zijn erg dubbel. Mijn eerste verjaardag zonder mijn moeder. Als 's morgens de telefoon ging was zij de eerste die belde. Dat mis ik.'

Recensies/extra:

<http://www.schildklier.nl/blogs/entry/goede-kanker-bestaat-niet>

'(...) 'En toen was er ineens op 26 april 2012 het K-woord...' Het is de eerste regel van Anke's eerste blog op www.schildklier.nl . Er kwamen veel positieve reacties op en lezers gaven aan dat ze er veel aan hadden. 'En ik had weer veel aan de reacties van anderen', vertelt Anke. 'Het sterkte me dat ik een verschil kon maken door mijn verhaal te vertellen. Daar had ik vooraf niet bij stilgestaan en het heeft me veel goed gedaan.' (...) Op www.ankevanhaften.nl vind je meer informatie en het laatste nieuws over Anke. Je kunt er ook haar boek bestellen, dat een dezer dagen zal verschijnen. Anke is ook erg actief op Facebook en Twitter.

De blogs en het boek zijn voor Anke een middel om zo veel mogelijk patiënten te helpen én schildklierkanker onder de aandacht brengen. Haar ervaringsverhalen spreken ook mensen aan die leiden aan andere vormen van kanker of chronische aandoeningen. 'Ik wilde bewustzijn creëren over hoe het is om schildklierkanker te hebben', aldus Anke. 'Bij andere patiënten, maar ook bij de artsen. Ik hoop dat er een gesprek op gang komt tussen patiënten en artsen, want ik heb gaandeweg mijn ziekteproces gemerkt dat het belangrijk is dat je goed communiceert met je arts. Dat je goed uitlegt wat je wilt, voelt en bedoelt.'